

ชื่องานวิจัย	การสร้างหนังสือส่งเสริมประสบการณ์การอ่านเรื่องสั้นวิชาภาษาอังกฤษ
ชื่อผู้วิจัย	ครูณพวรรณ บ่วงนาวา
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการสร้างหนังสือส่งเสริมประสบการณ์การอ่านเรื่องสั้น วิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการอ่านและทำแบบฝึกหัดที่หลากหลายเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และเพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของภาษา อีกทั้งยังเป็นการช่วยเสริมสร้างทักษะและนิสัยรักการอ่านและให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 จำนวน 39 คน โดยให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด จากนั้นวิเคราะห์ผลคะแนน โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละเพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียนหลังจากที่ได้มีการอ่านว่านักเรียนมีความแตกต่างหรือพัฒนาขึ้นหรือไม่ พร้อมทั้งให้นักเรียนทำแบบประเมินหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องสั้น

การวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง “ประโยค Active Voice และ Passive Voice.” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ผู้วิจัย นางสาวสมพร นกบิน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง ประโยค Active Voice และ Passive Voice ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องประโยค Active Voice และ Passive Voice ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องประโยค Active Voice และ Passive Voice ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการสอนตามปกติ เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง ประโยค Active Voice และ Passive Voice รายวิชาภาษาอังกฤษ 6 อ 23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องที่ 1 ประโยค Active Voice และ Passive Voice ของ Present Perfect Tense เรื่องที่ 2 ประโยค Active Voice และ Passive Voice ของ Future Simple Tense จำนวน 5 แผน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค Active Voice และ Passive Voice ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องประโยค Active Voice และ Passive Voice สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง ประโยค Active Voice และ Passive Voice ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 เรื่องมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และโดยภาพรวมประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับ 84.39/82.83 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กล่าวได้ว่าแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่องประโยค Active Voice และPassive Voice
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยนักเรียนมี
ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ แบบฝึกทักษะใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย มีความหลากหลาย ทำใ้
นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง แบบฝึกมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับ มีความน่าสนใจและเป็น
ประโยชน์ต่อผู้เรียน

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศบดินทรเดชา
ชื่อผู้วิจัย : นางณัฐญา สุขรัตน์
ปีการศึกษา : 2559

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 ด้าน คือ 1). ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ 2). ด้านการนิเทศและติดตาม 3). ด้านการส่งเสริมสนับสนุน 4). ด้านการประเมินและรายงาน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชาใน 4 ด้านนั้น โดยจำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือครู โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 103 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของคอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยจำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่า โดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับการศึกษาค่าสูงสุดวิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (One- way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1.ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ ด้านการนิเทศและติดตาม ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ด้านการประเมินและรายงาน ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

2.1 ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชาสูงกว่าเพศชาย

2.2 ด้านการนิเทศและติดตามพบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชาสูงกว่าเพศชาย

2.3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนพบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชาสูงกว่าเพศชาย

2.4 ด้านการประเมินและรายงาน พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชาสูงกว่าเพศชายต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ ด้านการนิเทศและติดตาม ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ด้านการประเมินและรายงาน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือพิมพ์
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นางสาวชไมพร เชื้อดวงผุย
สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่หาได้ง่าย ราคาถูกและมีความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนพัฒนาทักษะการอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือพิมพ์ ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน เทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกตแบบกึ่งมีโครงสร้าง การเขียนอนุทินของนักเรียน และการสัมภาษณ์การศึกษาค้นคว้าปรากฏผลดังนี้

วงจรที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาข่าวแบบกวาดสายตาด้วยการเดาความหมายของศัพท์จากบริบทและไม่อนุญาตให้เปิดพจนานุกรม แล้วเลือกรูปภาพข่าวพร้อมเขียนคำศัพท์ประเภทของข่าวที่ถูกต้องและนำเสนอหน้าชั้นเรียน ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถบอกประเภทของข่าวและสรุปเนื้อหาของข่าวได้ถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์เฉพาะ จึงเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงจรต่อไป

วงจรที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนอ่านข่าวแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์และใช้แผนผังความคิดในการสรุปข่าว ผู้ศึกษาค้นคว้ายังได้แก้ปัญหที่เกิดขึ้นในวงจรที่ 1 โดยให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมเมื่อนักเรียนไม่รู้ความหมายของศัพท์เฉพาะ ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง แต่ยังไม่สามารถสรุปและถ่ายทอดความเข้าใจออกมาในรูปแบบแผนผังความคิดได้ จึงเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงจรต่อไป

วงจรที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนอ่านข่าวแล้วสรุปใจความสำคัญของข่าวแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมตอบคำถาม และได้แก้ปัญหที่เกิดขึ้นในวงจรที่ 2 โดยเปลี่ยนจากการใช้แผนผังความคิดมาใช้แผนภูมิความหมายของเรื่องเล่าเรียงตามลำดับเหตุการณ์ซึ่งเหมาะสมกับเนื้อหาของข่าวมากกว่าการใช้ผังความคิด และยังช่วยให้นักเรียนสรุปได้ง่ายขึ้น โดยเขียนคำและวลีที่เป็นคำสำคัญลงในแผนภูมิ ผลการจัดกิจกรรมปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถสรุปใจความสำคัญและตอบคำถามได้ถูกต้อง

โดยสรุป การใช้หนังสือพิมพ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักเรียนคุ้นเคย
กับคำศัพท์ จำนวนและรูปประโยคแปลกใหม่อยู่เสมอ จนสามารถสรุปทำความเข้าใจและถ่ายทอด
ออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ได้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น